

Andrii-Popa

Vasile Alecsandri

Cine trece-n Valea-Seacă
Cu hamgerul fără teacă
Și cu pieptul dezvelit?
Andrii-Popa cel vestit!

Șapte ani cu voinicie
Și-au bătut joc de domnie
Și tot pradă neîncetat,
Andrii-Popa, hoț bărbat!

Zi și noapte, de călare,
Trage bir din drumul mare,
Și din țară peste tot!
Fug neferii cât ce pot,

Căci el are-o pușcă plină
Cu trei gloanțe la rădăcină,
Și are-un murg de patru ani,
Care mușcă din dușmani,

Ș-are frați de cruce șapte,
Care-au supt sânge cu lapte.
Și nu-i pasă de nimic,
Andrii-Popa cel voinic!

Căpitane, frățioare,
Ce se vede despre soare?
Să zăresc vro patru cai!
N-auziși tu de-un Mihai?

Căpitane, te gătește,
Mihai mândrul te gonește.
Iată-l, vine ca un zmeu!
Fă trei cruci la Dumnezeu.

Cum îi vede-n depărtare,
Popa strigă-n gura mare:
„Hai la goană de neferi!
Hai la horă de muieri!”

Au zis! țipă, se aruncă,
Trece șes, pâraie, luncă
Cu fugarul sprintenel

Și cu hoții după el.

Mihai mândrul vine iară,
Falnic ca un stâlp de pară,
Pe-un cal alb ce n-are loc
Și din ochi aruncă foc.

Fug cum fuge-o rândunică,
Fug ca fulgerul când pică,
Și se duc voinicii, duc,
Cu urgie de haiduc!

Piept în piept! câmpul răsună,
Toți de tot dau împreună.
Toți la luptă-s încleștați,
Toți în sânge încruntați.

„Ura, frați!” caii nechează,
Sus văzduhul scânteiază.
„Ura!” moartea s-au ivit!
Vulturu-n zbor s-au oprit!

Zi de vară până-n seară
Dau voinicii să se piară
Și cu ferul ascuțit,
Și cu pumnul amorțit.

Sângele-n răni gâlgâiește,
Glasu-n gură se sfârșește.
Zece-s morți! doi încă vii,
Mihai mândrul și Andrii.

Andrii fuge fără' de-o mână,
Prinde murgul la fântână,
Dă pieptiș, sare pe șa
Și din gură zice-așa:

„Zbori, copile sprintenele,
Să mă scapi de chinuri grele,
Că mă jur, de mă-i scăpa,
Ca pe-un frate te-oi căta.”

Murgul sprinten se repede.
În zadar! Mihai mi-l vede!
„Stai, hoț-popă, dragul meu,
Să-ți arăt cine sunt eu!”

Și cum zice, mi-l chitește,

Drept în frunte mi-l lovește!
„Ura!” Vulturul din nori
Răcni falnic de trei ori.